Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26418
Copyright: Admont, Benediktinerstift

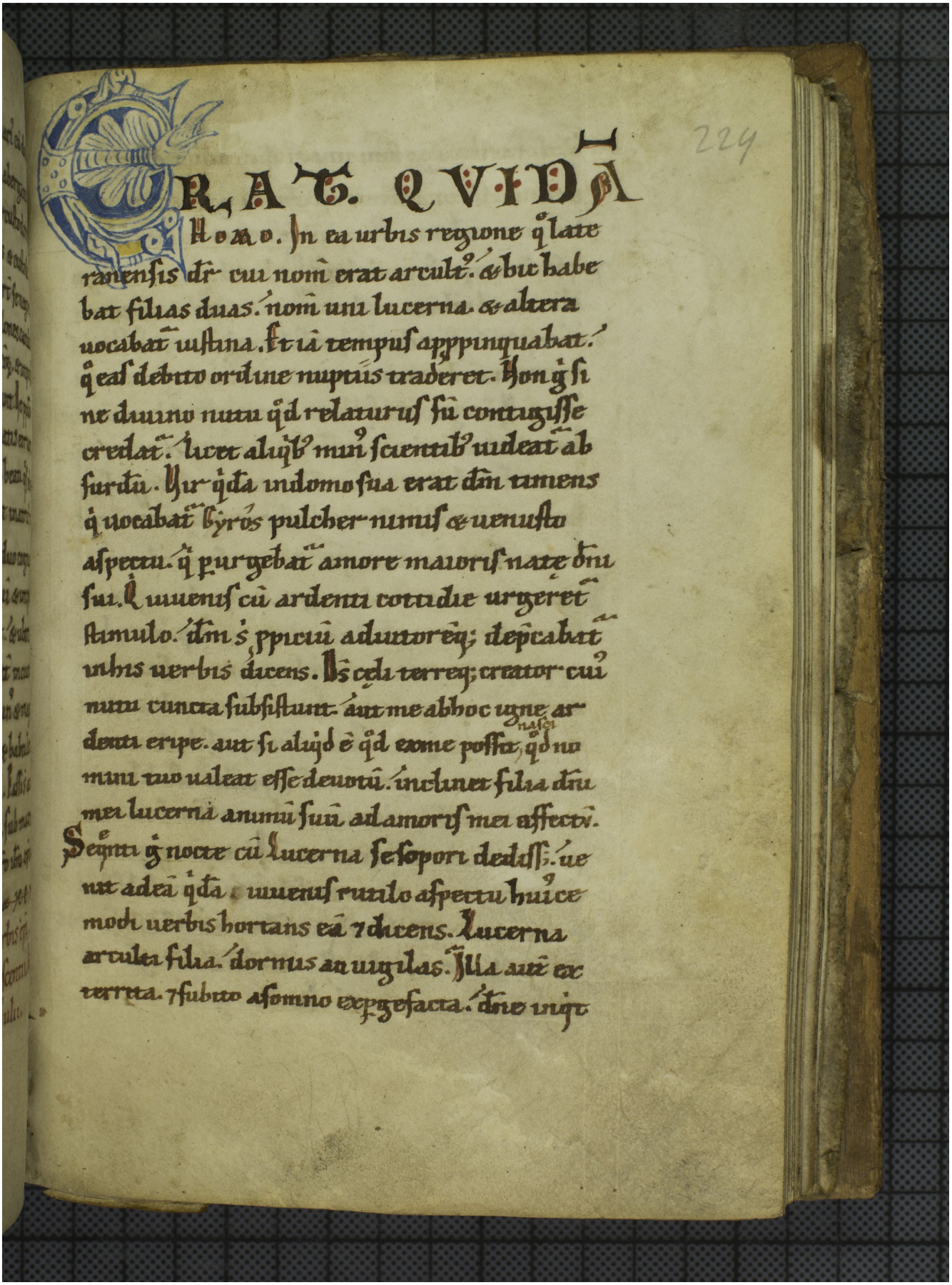

224

GRAT. QVIDA

Homo. In ea urbis regione q̃ late
ranensis dr̃ cui nom̃ erat arculi. & hic habe
bat filias duas. nom̃ una lucerna. & altera
uocabat̃ ustina. Et iã tempus appinquabat.
q̃ eas debito ordine nupt̃is traderet. Non ig̃ si
ne diuino nutu q̃d relaturus fu̅ contigisse
credat̃. licet aliq̃b mu̅ scientib̃ uideat̃ ab
surdũ. Hic q̃da in domo sua erat dn̅ tumens
q̃ uocabat̃ Cyros pulcher nimis & uenusto
aspectu. q̃ p̃urgebat̃ amore maioris natę dn̅i
sui. Q uuenis cũ ardenti cotidie urgeret̃
stimulo. dn̅ s̃ ppicũ adiutorẽq; deprcabat̃
uhis uerbis dicens. Ds̃ cęli terreq; creator cui
nutu cuncta subsistunt. aut me ab hoc igne ar
denti eripe. aut si aliq̃d è q̃d eome possit, q̃d no
mini tuo ualeat esse deuotũ. inclinet filia dn̅i
mei lucerna animũ suũ ad amoris mei affectũ.
Sequenti ig̃ nocte cũ lucerna se sopori dedissẽt. ue
nit adeã q̃da uuenis rutilo aspectu huiuce
modi uerbis hortans eã 7 dicens. Lucerna
arculei filia. dormis an uigilas. Illa aut̃ ex
territa. 7 subito a somno expgefacta. dne inq̃t